

NA Nstu: U prečlani
čitavu god. K 48—
polugodište K 24—
mesecu K 4—, me-
đu 16 hil. pojedini broj.
GLASI: primaju se u
čravi lista tr. Cuesta i
sak Jos. Krmotića.

HRVATSKE LIST

izlazi svaki dan u 5 sati ujutro.

Vlasnik i izdavač dr.
Levre SCALIER, odvet-
nik, Pula, ulica Carara 3.
(Naročni Dom). Ured-
ništvo Šibarska ul. 24.—
Odgovorni urednik Ivan
MARKON, Pula. — Ruko-
pisi se ne vraćaju. Ček.
rac. aus. post. St. 26.705.

Broj 1178

U Puli, nedjelja 20. oktobra 1918.

godina IV.

Naredno veće.

U Zagrebu, hrvatskoj prestolnici, za sada i u tom gradu Jugoslavije, ustanovila se prva jugovenska vlada, Naredno veće.

Kao što se u svakoj općini sastoji uprava iz uglednijih općinara, najboljih gospodara, najvećih glava u općini, tako se i prva narodna jugovenska vlada sastavila u Zagrebu od najboljih naših ljudi, najspretnijih političkih vodja i tožaju najistaknutijih narodnih radenika.

Središnji je odbor Narodnog veća imao dne 18. o. m. četvrt u Zagrebu svoju sednicu, na kojoj su sudjelovali zastupnici iz svih jugoslavenskih kraljina sve monarhije. Razpravljali su o sadašnjem i svim aktualnim političkim pitanjima.

Središnji se odbor „Narodnog veća“ konstipovalo na sledeći način:

Predsednik: dr. Antun Korošec.

Podpredsednici: dr. Ante Pavelić i Svetozar Pribićević.

Tajnici: dr. M. Drinković, dr. Lorković i dr. Milasavlijević.

Većanja su se nastavila još i celog dana 18. o. m. tog dana opodne imao je da izdiže manifest na jugoslavene, koji će biti ujedno odgovor na kraljev manifest.

Zagrebački listovi s oduševljenjem pozdravljaju dr. Korošca za predsednika „Narodnog veća“ i venaca, Hrvata i Srba i vele, da imaju u njih neograničeno pouzdanje. Vele dalje, da je zadužena narodnog veća, da sada odlučno i brzo nastupi, da nas dogadjaji ne preteku, te da dade jasnu reakciju.

Jedan od glavnih zadataka stranačke konfederacije time je izvršen. Na celom slavenskom jugu, prije stoji u granicama podunavske monarhije, prije se to Narodno veće kao narodno zastupstvo, a kao narodna vlada svih Jugoslavenskih monarhija.

Od ne male je važnosti, da je u to Narodno veće stupila i najjača narodna stranka u hrvatskom kralju, vladina većina u Hrvatskoj, hrvatsko-srpska koalicija. Njezin je vodja Svetozar Pribićević dapače u odlučujućem mestu, kao podpredsednik Nar. veće, a pako hrvatsko-srpska koalicija, koja je dosad nemala na oko priznavala nagodbu s Ugarskom, skratila je pokornost toj nagodbi. Njezin glasilo „Hrvatska Rječ“ objavlja dan isti dan, kad je većao središnji odbor Narodnog veća, članak, u kojem veoma ostro istupa proti Madžarima. Pita, kakav je mentalitet, koji misli, da bi se jugoslavensko stanje moglo resiti na način, kako hoće Madžari. „Jugoslaveni i u njima Hrvatačka ne priznaju više pravopopravne nagodbe, na koju se Madžari stanju. Madžari nisu više faktor, koji bi mogao dati Jugoslavensko pitanje. To pitanje se takodjer može da više rešiti međusobnim pregovaranjima, već da bude samo predmet rasprava na međunarodnoj mirovnoj konferenci.“

Ne manje je važno, kako će stanoviste zateti Jugoslaveni naprama Husarekovom „carskom manifestu“, kojim nam se mesto Jugoslavije obećaje Istru i ta se još zaustavlja na nepovredivoj granici vete ugarske krune. Drugim recima, naši su dravni uvek za par godina natrag, i mesto da idu spored s duhom vremena, da ih ovaj ne pokosi, ali nesvesno za njim, nikako ne razumevajući, da ne može ostati onako, kako je bilo nekada i osada, kako nema više nikakve nepovredivosti ugarske države, već samo pravo jugoslavenskog i pravo ugarskog, nemačkog i drugih naroda, da budu svoji na svojem.

O stajalištu Jugoslavena naprama carevom manifestu o preuređbi monarhije izjavio je narodni zastupnik dr. Tresić-Pavićić: Manifesta Jugoslaveni ne odobravamo. Manifest potpunoma otklanjamо. Ne možemo pristajati uz takovo rešenje, kakvo namerava manifest. Mi uopće ne možemo dozvoliti, da se jugoslavenske zemlje dele u dva dela. Ugarska vlada hoće da dobije veliki deo jugoslavenskih zemalja te zahteva takodjer odelenje Bosne i Hercegovine od Jugoslavije. S Austrijom imala bi ostati Istrija i Dalmacija, koja geografski pripada Hrvatskoj, a Ugarska bi imala dobiti vlastitu armadu. Svetski je rat pokazao, da je to, što smo presumatrali za nemoguće, postalo moguće. Uz nastojanja Ugarske za odelenjem može se lako dogoditi, da si Austrija i Ugarska budu stajale kao neprijatelji nasuprot. Iz svih tih uzroka zahtevamo, da se ujedine sva jugoslavenska područja u nezavisnu jedinstvenu državu.

Svaki kraj, gde stanuje pleme Slovenaca, Hrvata i Srba, jest sastavni deo Jugoslavije i priznaje kao svoju pravu vladu Jugoslavensko Narodno veće u Zagrebu.

BATNI IZVEŠTAJI:

Austro-ugarski.

B. e č. 19. (D. u.) Službeno se saopćuje: Talijansko bojište: Na brojnim mestima gorske fronte veoma živahnja izvidnička delatnost, Balkansko bojište: Pred našim crtama na zapadnoj Moravi opet su uspostavile savezničke čete, dodir s neprijateljem. Severno, od Aleksinca bili su suzbijeni srpski napadaji. Dalje istočno dovela su uspešna, poduzeća naštrajnih četa zarobljenika. — Poglavnica generalnog stožera.

Nemački.

Berlin, 19. (D. u.) Iz velikog glavnog stana službeno se javlja: Zapadno bojište: Između Brugge i Lysa odbili smo višestruke neprijateljske napadaje. Ističeno od Kortryka subili smo delove protivničke, natrag preko reke. Jugozapadno od Kortryka bili su osuđeni pokušaji prelaženja. Ističeno od Lille i Douala, slijedio je jučer neprijatelj do crte Asgu-Temleve-Flisnes-Marquette. Između Le Cateau i Oise potrajali su žestoki napadaji neprijateljevi. Jugoistočno od Le Cateau prodro je do Bazuela u šumu Audigny do Južnog ruba Wassigny. Na ostaloj širokoj navalnoj fronti izjavljivo se nastajal neprijateljevi pred i u crtama naših predstraža. Bazuel blo je opet na Juriš zauzet. Čete stožera se bore kod I. istočno, Alisonville susibile su i jučer sve napadale neprijateljeve. Za večernjih sati i kroz noć poodmakli smo tu naše crte od pretvornika. Na Oisi izjavljivali su se kod I. severno od Origny ponovni napadaji neprijateljevi. Na Alzni nastavio je neprijatelj svoje navale kod Ollignya-Grand Pre i protegao ih preko Houtieres prema severu do Vlriga i Vandy. Kad Falai stupio je na istočnu obalu Aisne. Njegovi pokušaji, da pod jakom zaštitom paljbe prođe dalje na visinama istočno od Aise, bili su protunasrtajem osuđeni. Između Olicy i Gran Pre izjavljivali su se ponovne navale francuskih i američkih divizija pred našim crtama. Na obim stranama Moze pretekao je dan uz užnečinjavajući paljbu i rmanje okršaje pešadije. — Ludendorff.

Rat.

Francuski izveštaj od 17. oktobra poslepodne: Kroz noć bio je podržavan bojni dodir na celoj fronti od Oise do Serre. Prilično znatna delatnost strojnih pušaka i topništva.

Francuski izveštaj od 17. oktobra u večer: Francuske čete, koje radi zajednički s engleskim i belgijskim četama, zauzele su usprkos čverčnom otporu Nemaca Plithem, Neuembekoe, Wingenheime, izakako su približnji danje sudjelovali pri sjajnom napredovanju na flandrijskoj fronti i zauzele Lloiglede, Roulers, Lichtervelde i ceo izlaz drugih mesta. U predelu Oise poduzinale su francuske čete cca dan žestoke napadaje između šume Audigny i reke. Uspele im je postigli znatne uspehe. Nakon žestog boja zauzele su Peilt Verly i Marchevelles i prodrole do ruba Orignia Misouville kašto i do ulaza u Hauteville. Na levoj obali Oise zauzeli su francuski mesto Mont d'Origny. Blo je na brojeno 1200 zarobljenika. Između Aisne i Moze su boje toku zapadno od Grand Pre, gde su Nemci poduzeli žestoke protunapadaje. U tom su predelu polučili Francuzi nove uspehe severno od Olsie.

Engleski izveštaj od 17. oktobra poslepodne: Jučer je kod Haussyja učinio neprijatelj žestoki mesni protunapadaj popraćen teškom topničkom paljbjom. Naše su čete bile potisnute na zapadni rub seća, gde boj još traje. Među nimo prošle noći jugozapadno od Lille dalje napredovali i učinili nekoliko zarobljenika. U 5 sati 20 časa ujutro navalili smo na fronti kod Bohaina i Le Chatteau. Izveštjuje se, da naše čete zadovoljivo napreduju.

Engleski izveštaj od 18. oktobra: Broj zarobljenika, učinjenih pri našim jučerašnjim operacijama na fronti između Bohaina i Le Cateau uspeo se sada - kako se javlja - preko 4000. Mi smo zaplenili znatan broj topova. Dalje severno traje naše napredovanje na celoj fronti između kanala Sence i Lysa. Naše su čete prekoraci kanal severno od Cambrai na širokoj fronti. One stoje na obim stranama ceste Douai-Dona, četiri milje jugozapadno od Douai te su zauzole više sela. Severozapadno od Lille približile se naše čete Tourcoingu na jednu milju.

Belgijski izveštaj od 16. oktobra: Unatoč olujim nastavite su belgijske, engleske i francuske čete pod zapovedništvo kralja Belgijanaca navale. Od Dixmuidena sve do Lyse odslužio se posudba neprijatelj pred sjajnim navalama savezničkih četa. Na fronti od 50 km iznose polućeni uspeši preko 6 km u dubini. U isto vreme prekoraci su Belgijanci kanal Yser od Dixmuidena do Schoebakke. Engleska vojska prekoraci je Lys uzduž do uktučivo Menina i rimula više kilometara dalje na desnoj obali. 20 sata bilo je oslobođenje. Belgijanci zauzeli su mesto Thourhout, Francuzi mesta Lichtervalde i Ardoye a Englez Menin. Ovi su prema najnovijim vestima prodrli u Courtrai. Visoki broj zarobljenika i ratnog oruđja, steto neprijatelju, nije još ustanovljen.

Belgijski izveštaj od 17. oktobra: Navale, što su izveli Francuzi i Belgijanci dne 14. o. m. imale su potpuni uspehi. Na celoj flandrijskoj fronti nastavio je poraženi neprijatelj svoj uzmak, odmah isu ledja teran od savezničkih četa. Na levom krugu bilje prekoraci su Belgijanci Yseru, terajući napredovanje. Na desnom krugu napredovali su Francuzi i Englez Menin. Ovi su prema najnovijim vestima prodrli u Courtrai. Visoki broj zarobljenika i ratnog oruđja, steto neprijatelju, nije još ustanovljen.

Zedelghem-Ruddervoorde. Belgijeko je konjanistvo doprio terajući zaližnicu neprijateljevu do izvanjske granice Brugge. Neprijateljske su se kolone povukle pod pučnjavom topništva na Eclœ. U sredstvu znatno su napredovali Francuzi, preko Svevezele i Pittihem. Oni su u Wingenhemu i izvanjskoj granici Thielta. U južnom smjeru dopri su Belgijanci do Lysa do Harolgbecka. Neopisivo veselje vladalo je u pučanstvu opet osvojene zemlje.

Francuski izveštaj istočne armije od 16. oktobra: Napredovanje savezničkih četa u Staroj Srbiji trajalo je 16. t. m. pobedički dale. U predelu severoistočno i severno od Niša dopri smo do Kate, na crte Pirot-Kragujevac. Dalje na zapad dopri smo s francusko-grčke skupine sa svojim prednjim četama do Kuršumija i Novipazaru, od kuda beži neprijatelj žurao na crnogorskiju granicu. Englesko odjeljenje, poduprto crnogorskim bandama, napalo je austro-ugarske kolone, koje su iz Mitrovice uzmile prema zapadu te ih zarobili, zaplovili 3000 vozova i velike koljine materijala. Jedno je odjeljenje prodro 13. t. m. u Loech (Peć?) te je dopremilo 600 momaka, među kojima 25 časnika kao što i strojne puške i znatne zalihe žita.

Nemačka nota Wilsonu.

Berlin, 19. (D. u.) Tekst nemačke note, kojom će se odgovoriti predsedniku Wilsonu, konačno je dogovoren. Nota bice danas poslednje saopćena odseku saveznog veća za vanjske poslove i vodjama stranaka rajhstaga. U utorak sastade se opeta rajhstag. Na dnevnom redu su promene ustava, koje je savezno veće naveštio.

* Amerika zahteva odstup cara Vilima i kapitulaciju. „Bohemia“ doznaće iz Berna; Državni je tajnik Lansing proglašio u svom prekjucerašnjem govoru, u Hubnu, da ne može se sklopiti trajni mir, dok i sad još mogu poslovati uređi, koji vode stvarnoštvo srednjih sila. Zločini, počinjeni na čovečanstvu od tih uređa, ne mogu se zaboraviti. Amerika će činiti razliku među vođečim vojničkim osobama i germanским i češko-slovačkim narodnostima, koje su bile po sili terane na bojište. Bivši severo-američki predsednik Taft proglašio je u razgovoru s novinarom, da će Amerika prihvati samo takav mir s Nemačkom, koji će sadržati odstup cara i bezuvjetnu kapitulaciju armada Nemačke. Nemačka će morati pre ili kasnije isprazniti područja, što drži zaposidnuta, te će to učiniti rade, usled primirja, nego bi pod pritiskom Fochovih i Haigovih armada.

* Kapitulacija Turske. Turska je konačno morala juvno priznati svoj poraz, koji je već staroga datuma a zahvaliti ima naravno Nemačkoj i njenim milijencima, koji zajašiše državno sedlo Turške. Potučena i izgladnjena molila je brzo mir čim je vidila, da je Bugarska kapitulirala. Mirovni ugovori su utaćeni te će sada antanta provesti svoje osnove vrlo lako, jer su preuzele upravu. Turske ljudi, koji su prijatelji antante, Carigrad i Bospor postati će pristupačni svima, jer će se internacionilizirati.

* Antanta i Nemačka London, 18. (D. u.) Reuterov ured javlja: U nekom intervieu javlja ratni ministar lord Milner: Naš jedini cilj jest uništiti pruski militarizam. Postoji opasnost, da se zaboravi važnost tog cilja, turajući napred druge zahuve, koji se lako mogu ispuniti nakon uništenja militarizma. Moguće je, da će se otpor Nemaca pojačati, kad bude saveznički zaštevani odlučnu izjavu od nemačke vlade. Ne sme se ničemu reformu, koja je u Nemačkoj u toku, shvaćati kao varku. Nemačka nije boljevički kaos. Političari saveznika idu za vojničkom pobedom, da prisile Nemece na bezuvjetnu predaju ili na primirje, čiji bi učet učinili nemački militarizam bezmoćnim.

* Wilson i Nemci. „Narodni Politika“ donosi iz Berlina: Neki se je visoki nemački diplomat izrazio ovako: Wilson postupa s Nemcima, kao s Bugarima, te hoće, kako se čini, postići od Nemačke iste vojničke i političke uvete, na kakve su prijatali Bugari. Naglo poostrenje uvelata Wilsonovih nastalo je pod pritiskom Engleske i Francuske. Po-puštanje u podmorničkom ratu bilo je namisljeno, no nije to ublaženje bilo moguće narediti došad svim zapovednicima podmornica, koje često plove daleko na otvorenome moru. Zapadna je nemačka fronta kao iz gume: vešto se okreće natrag, no nije probijena. Put do mira je otvoren, no ne može biti plaćen egzistencijom Nemačke. Nadamo se, da će biti moguća daljnja pregovaranja, koja će omogućiti svakim popuštanjem, koje je primereno našem faktičnom stanju.

* Masaryk-Wilsonov savetnik. „Bohemia“ javlja, prema berlinskom „Montagu“: Prema saopćenju slavenske kolonije u Svicarskoj dr. Masaryk je sada u Parizu, gde u savezu s češkim i jugoslavenskim vodjama prema želji predsednika Wilsona radi oko poticanja plana novih ustava za narode, koji stajaju u području austro-ugarske monarhije. Dr. Masaryk usredotočio je u svojim rukama vod-

stvo češko-slovačkih stvari kod antante, te se ne da poreći, da je u savezu s nekim vodjama češke politike u Austriji.

* Francuska komora. Paris 18. (D. u.) Havas. Komora započela je danas opet svoje zasedanje. Dvorana i tribune su gusto zasedene. Svi ministri su prisutni. Predsednik Deschanel otvara sednicu sa nagovorom, u kojem saopćuje uz sveudili obnovljeno odobravanje oslobođenje Lille, Ostende i Brügge te daje oduška nadu, da će doskora Francuska, Belgija i Alzacija-Lorena biti oslobođene od zadnjeg nemackog vojnika. Za tim prihvata reč ministar predsednik Clemenceau te veli: Bitka traje dalje. Sa pobjedom otvaraju se vrata našim najvećim nadama a naša je dužnost, da se za to pobriemo, kako bi ove nade postale biljoma. Mi hoćemo da naše pravo ogradimo sa nužnom sigurnošću protiv barbarstvu. Iz tog prava nećemo, učiniti odinazdu za ugnjetavanja prošlosti. Sloboda jest, koja je pomoću naših vojnika oborila sada tiranstvo. Sto ćemo mi da učinimo s tim pravom, jest uspostava francuskog javnog života i preko toga oslobođenje Francuske i čovečanstva. (Zivahno, trajno odobravanje. (Komora zaključuje, da se imaju oba gospoda razglasiti putem oglasa na zidovima.)

* Komšanja u Rusiji. Moskva, 18. (D. u.) Ma da skupštine mornara, obdržavane u Petrogradu, odobravaju držanje Sinovjeva, ipak traje medju njima nezadovoljstvo sa sovjetskom vladom. Na flotili na Volgi otkrila se znatna urota mornara u vezi sa belim gardistima. I medju nasilno unovčenim vojnicima vlasta nezadovoljstvo.

Iz slavenskog sveta.

Ceškoslovačka država. O pripravama za uredjenje češkoslovačke države donaša „Az Est“ po „Reichenberger Zeitung“, sledeću vest posebog izvestitelja iz Praga: „Članovi češkoga narodnoga veća ne boje se ni tamnica ni smrti. Ne možemo ni koraka natrag. Ali sada, ili nikada. Ne smemo se obazirati ni na desno ni na levo. Bude li Ceška neovisnom državom, to moraju severne slovačke županije navestiti Madžarsku rat“. K tomu proglašu navodno iz pera redaktora „Narodnih listu“ nadodaje „Az Est“ sledeće: „Narodno veće priudilo je sve priprave za uredjenje neovisne češke države, uloge su razdeljene, a i državni program uđešen. U zaverničkim krugovima kola i novi česki novac. Dala ga kovati antanta, dok s njime isplaćuju odelje češko-slovačkih vojnika. Novi se novac nazivlje „sokol“. Nosi na sebi lik Hradčana i „sokola“. O gospodarskim prilikama u novoj Češkoj veli se dalje, „da će narodno gospodarstvo biti osnovano na boljševičkom temelju. Hoćemo da stvorimo socijalnu državu. Pojedinač posedovače samo toliko, koliko je nužno na njegovu osobu. Mi nemamo aristokracije i ne ćemo da je imamo. Sa Slovacima hoćemo da stvaramo veliki narod.“

Sjedinjena Poljska. Berlinski listovi od 14. o. m., priopćili su poziv, kojega je rasposlao poljski tiskovni ured u Berlinu, i koji medju ostalim glasi: Takodjer za nas Poljake došao je sat, kad možemo podignuti svoj glas, da zahtevamo nezastaranu prava naroda. Ko hoće otvoreno i poštano sudjelovati prigradnji nove budućnosti naroda, koja će se temeljiti na poštovanju prava, taj mora smatrati restituciju Poljskoj nanešene nepravde kao prvi neophodni uvet tog velikog rada. Samo sjedinjenje svih u poljskim zemljama živećih narodnih

delova, koji imaju sva prava države, u celini, može dati jamstvo za trajni savez naroda. — Kako se iz Berlina javlja, poljska je vlast uvela korake za sudjelovanje poljskih delegata na općem mirovnom kongresu. Poljska vlast pripravlja nadalje ustanovljenje poslanstva u inozemstvu. Pre svega doći će na red gradovi Kijev, Bukarešti, Bern, Kodanj i Stockholm. Ovih dana obdržavala se u Varšavi konferenca, koja je imala svrhu, stvoriti temelje za ustanovljenje Poljske u Nemačkoj, Austro-Ugarskoj i Kongresnoj Poljskoj u svrhu ustanovljenja velikog poljske države.

Iz Bugarske. Sofia 18. Bugarska agentura javlja: Novi se kabinet predstavio danas sobranju. Ministar-predsednik Malinov podao je izjavu, u kojoj je kazao: Program novoga kabimenta odgovarni u bitnosti potrebnama trenutka, čije mirno rešenje očekuje sada narod. Ovaj je program takav, kakovim se sada mora svaka vlast da pokorava. Unutarnja politika kabimenta iće za tim, da vrati zemlji mir i poredak i da stvori takve prilike, koje će omogućiti narodu ustavan režim i demokratizaciju. Sto se daljnje politike iće, na koju će se opširno svratiti novi ministar za vanjske poslove, Teodorov, odredjena je sledećim tačkama: 1. Poticije, održane do primirja, napuštene su; 2. sve stranke, što su zastupane u sadašnjem kabimentu, siedile su pre intervencije Bugarske zajedničku, jasno odredjenu i oštrotu opisanu vanjsku politiku, koju mora Bugarska da sledi. 3. Nove tendencije, koje se namiču svim ratujućim vlastima, pa i neutralnim zemljama, nisu mogle ostati bez uticaja na vladinu politiku. Ministar je predsednik svršio svoj govor time, što je izjavio, da kabimet radi svom energijom i da ne pušta nikakvo nastojanje iz vidiča, e bi Bugarska izala iz sadašnje situacije čim člšća.

Izbivšeg ruskog carstva. Stvari sto se vrte oko pitanja mira, tako su silno zapoštive sve listove i članci javno mnenje, da su nekako u pozadinu zapala sva komšanja i sve one mnogobrojne zagone trzavice u blvšoj državi ruskog samovladira. — Kako javlja posebni izvestitelj časopisa „Leipziger Zeitung“ iz Kijeva, bio je u Kursku počinjen na Lenina novi atentat. Počinatelj pripada osvetničkoj ligi u Vitebsku, te je registrator informacijske kancelarije sovjetske štampe a imenuje se Dvanckij. Ranio je — kako vede — Lenina revolverom u rame. Bio je uapšen. — „Reichspost“, organ bečkih kršć. soc. bila je donela, da su Čeho-slovaci umorili 500 nemackih časnika. Službeni nemacki Wolffov ured javlja, da ta vest nije bila još ni na koji način potvrđena. — Kijevskaja Mysl javlja, da je usled poslednih događaja Lenin javno proglašio, da sada može nastati trenutak, kad boljševici mogu pretrpeti smrtni udarac. Zato treba bitre opreznosti i krajnog napinja sila sovjeteve Rusije. — Kako javlja „Ruski Golos“ iz službenog ukrajinskog izvora, započelo je groznčavlo ispraznjivanje Estonske, Litve i Kuronske.

Ukrainko narodno veće. Lavov 19. (D. u.) Ukrainski zastupnici na carevinskom veću i na zemaljskom saboru iz Galicije i Ukrajine kao što i ukrajinski članovi gospodske kuće privaci obdržavali su slično ovde sednicu, na kojoj su ustanovili ukrajinsko Narodno Veće, čija su pravila bila prihvaćena. U današnjoj će se sednici prihvati daljnji zaključci.

Potpisanim srcem javljamo u ime svoje i ostale rodbine prežalosnu vest, da se je naš nezaboravni sin, odnosno brat

Don Josip Fabris

c. i. k. vojni kurat

jučer, dne 19. o. m. u 6 sati pre podne, okrepljen svetootajstvima naše sv. vere, u najlepšoj muškoj dobi, u 36. godini života, nakon kratke, ali teške bolesti, prešel u carstvo mira.

Sprovod našeg oblubljenog pokojnika, krenuće u ponедeljak, dne 21. o. m. u 10 sati pre podne iz pokrajinske bolnice, na civilno grobište.

Pula-Lindar, dne 20. oktobra 1918.

Ivan i Marija Fabris roditelji,
Leopold, Klement i Franjo braća, Zora ud. Stibović, Marija Pikot i Ljubica Marjan sestre.

Domaće vesti.

† Josip Fabris preminuo. U ovdešnjoj tvrđavnoj bolnici br. 3, preminuo je jučer veleč. gospodin Josip Fabris. Pokojnik je rodom iz Lindara u Pazinu. Još kao mladomisniku bilo mu je podjeljeno mesto biskupskega tajnika u Trstu. Zatim se dao na više nauke, i u tu svrhu proputovalo Francusku, a u Belgiji učio dalje, gde ga je zadesao ovaj svetski metč. Iz ljubavi napram svojem rođnom kraju i svojim milim ostarelim roditeljima, povratio se svojem domu, gde ga opredeliše za vojnog kurata, te je kao takav od početka rata vratio službu u našem gradu. Pokojnik je bio marljivi, radošan, te lako, da je usled dugog napora obolelih vojnika, kojim je bio pravi otac, podlegao i on neumoljivoj smrti. Da je ljubio svoju sruku, Istru, o tome nije potrebno niti da spominjen. Zeljno je očekivao oslobođenje jugoslavenskih naroda. Uz ostale vrline resilo ga je i to, što bio desna ruka svojima, te kad nas je ono pok. nar. zastupnik Josip Stibović, njegov šurac, ostavio, zauzeo se on za njegovu decu, te im bio baš skrbnik i otac. Smrću veleč. Josip Fabrisa je bismo užor svećenika i vrednog redoljuba a njegova rodbina pravog štitnika i pomagatelja. Pokojnik bila laka naša zemlja, koju je toliko ljubio, i učuju na njegovu našu Slovensku i hrvatsku temeljnu jedinicu, izdavaju naši stranice, kako je nameravano bilo.

Poruke iz uprave.

A. S. Podgora. Unapred se toplo zahvaljujemo za proširenje našeg lista. Živeli!

M. G. Lindar. Dok ne pogledamo predmete, nemožemo izreći mnenje.

J. Sirotić, Labin. Reklamirani brojevi slijede. Hvala Vam na potpori. Zdravo!

Blašković p. 55. Naše pismo i Vas pošiljka križala su se putem. Uredjeno je.

Mali oglasci:

Kupuje u svakoj količini
zdrav i čist
drop od grožđa.
B. Čuril, Trog, Via Set
Fontane 1.

Prodaju se
dobra krava mlekarica i
česta u ulici Sofije Hohenber
brej 33.

Rabljeno pekućivo
kupuje i prodaje tvrtka
PMP Barbatice
Slatinska ulica.

Oglasujte
u „Hrvatskom Listu“

Potpisani javljaju ožalošćenim srcem, da je njihov nezaboravni

Budislav Terzić
c. i. k. moštar terpeda

jučer, u 3 sata i pol posle podne nakon kratke bolesti, u 42. godini života, preminuo.

Pokopanje milih ostanaka obaviće se u ponedeljak, dne 21. o. m. u 4 sata posle podne u kapelice ratne mornarice na njezinom grobištu.

Pula, dne 20. oktobra 1918.

Marija Terzić, supruga.
Marta, kći. — Francesca Tamburin, punica. — Andrija — Ivan Tamburin, Luka Fadilović visi stožerni meistar brzojava, Šurjadi. — Vekoslava Fadilović Antonija Tamburin, Šurjakinja. — Radislav I. Kršimir Fadilović, nečaci.

Javljamo svim znancima prežalosnu vest, da je našu kćerku, odnosno sestruru

Karloša Sulic

u 18. godini mladenačkog života zadesila dne 15. oktobra o. g. nemila smrt i cete nam je iz našeg sredine.

Pula — Zagreb, dne 20. oktobra 1918.

Razvijljena obitelj